

Amb la ploma al cos

Xavier Bertran Solé

Fecha de publicaci3n:
01/10/2004

Sello Editorial:
Editorial Empúries

Contacto de prensa

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email:
xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de
marketing i comunicaci3n AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Xavier Bertran (Terrassa, 1968) va estudiar a l'Institut del Teatre. És un actor versàtil i camaleònic, capaç de transformar-se en un personatge rere l'altre. Molta gent el coneix com a Vicenç Cartanyà, Germà Jové o Biel Binimelis, personatges que han popularitzat programes de televisió com 7 de notícies, Set de nit, Les 1000 i una i, actualment, Minoria absoluta. També ha col·laborat en el programa Versió original de Catalunya Ràdio i ha participat en diverses produccions teatrals (entre elles, ?La Perritxola?, amb Dagoll Dagom). Com a autor teatral, ha estrenat Guillermo Gallardo en Gimiendo a lo lindo i Entre dos senos. Ha estat guionista de Plats bruts i 7 de notícies. Els articles que recollim en aquest volum van ser publicats a La Vanguardia i al 9 Nou. Amb la ploma al cos Xavier Bertran és conegut pel gran públic per les seves aparicions televisives, sobretot pel seu personatge Vicenç Cartanyà, una paròdia d'home del temps que ha fet fortuna als programes d'humor de TV3 i Citytv. El que no sap tanta gent és que Xavier Bertran ja era, abans de convertir-se en figura mediàtica, un articulista brillant i un dramaturg amb mitja dotzena d'obres estrenades. Estem acostumats que personatges mediàtics publiquin llibres. Xavier Bertran és un exemple l'itinerari contrari, el d'un autor extraordinàriament dotat a qui la fama ha eclipsat, paradoxalment, com a escriptor. Amb la ploma al cos recull articles de Xavier Bertran publicats durant els últims cinc anys a l'edici3 del 9 Nou, l'edici3 vallesana d'El Punt Diari, i a La Vanguardia. Són articles escrits a contracorrent, d'una incorrecci3 política irreverent, que ha fet que un autor com Quim Monzó hagi arribat a enyorar, llegint-los, les seves pròpies gamberrades de joventut. Xavier Bertran posa al descobert les inconsistències im(morals) i la ximpleria del món en què vivim. En aquest llibre no se salva ningú, perquè tothom rep garrotades, des del Papa de Roma fins als matrimonis homosexuals! Els articles de Xavier Bertran són de fet microcontes, petites històries amanides amb un sentit de l'argot insuperable, un argot hilarant que refuta el derrotisme d'aquells que sempre ens han volgut fer creure que el català és una llengua massa estreta per captar la riquesa idiomàtica del llenguatge popular que sentim parlar al carrer. La capacitat de Xavier Bertran per ficar-se dintre la pell dels seus personatges, per fer-los parlar a la seva manera, li permet de dinamitar les conviccions de les seves criatures des de dintre, sense haver d'expressar mai un judici moralista ni paternalista. Som nosaltres mateixos que ens posem en evidència en aquestes estampes de la vida quotidiana, i ens veiem reflectits en un racó o altre d'aquest llibre. En els articles de Xavier Bertran no hi trobareu mai l'opini3 de l'intel·lectual que us guia amb la seva llum, sinó el virtuosisme del ventríloc que sap estrafer mil veus i que us dóna la frase de gràcia que us desarma. No teniu a les mans el llibre d'un periodista, ni d'un opinador, ni potser ben bé d'un narrador, sinó l'obra d'un dramaturg que curiosament ha sabut explicar-nos, d'una manera concisa i directa, ?el temps que fa?. Com ha dit Quim Monzó «Vaig descobrir el Xavier Bertran (o Xavier de Bertran, com veig que firma els seus articles) una nit, en un programa de TV3. [...] En aquella intervenci3 extraordinària hi havia molt del Cortàzar de ?La autopista del sur? i de tants narradors i comedians que fan passar per possible allò fictici. Bertran interpretava la seva faula amb convicci3, amb totes les peces degudament encaixades, de manera que es produïa la famosa ?suspensi3 de la incredulitat? de la qual parlava Coleridge, una cosa molt poc habitual en un c3mic televisiu català. Em vaig quedar de pedra. Mai no havia vist res d'igual a TV3, i poquíssimes vegades a les cadenes espanyoles. [...] Ara porto mesos seguint els seus articles. Són curts i, amb la veu imaginada d'un personatge, s'acosten al conte. Són molt senzills, molt bons i, des del punt de vista progre, són bastant incorrectes.»

Xavier Bertran Solé

Xavier Bertran (Barcelona, 1945) és professor de la Facultat de Ciències de la Comunicaci3 de la Universitat Autònoma de Barcelona. Com a periodista, ha col·laborat a diversos diaris i revistes i a programes de ràdio i televisió. Com a escriptor, ha escrit reculls de relats, llegendes i poesies, però sobretot és autor de nombroses novel·les infantils i juvenils, amb les quals ha guanyat diversos premis, com el Premi Ramon Muntaner (El rock de les rates), el Premi Folch i Torres (Es busca portera), el Premi Barcanova (El soldat que parlava amb els cruec), i el Premi Columna Jove, amb aquesta novel·la.